

Štvrtok 23. týždňa

Lk 6,27-38

*Milovať pravou láskou
Povzbudiť veriacich k obetavej láske*

„Keď sa milujeme navzájom, Boh ostáva v nás a jeho láska v nás je dokonalá“ (1Jn 4,12).

Toto sú slová z verša pred evanjeliom. A v čítaní z listu sv. apoštola Pavla odzneli slová: **„Ale nad toto všetko majte lásku, ktorá je zväzkom dokonalosti“ (Kol 3,14).** Do tretice odzneli slová o láske z úst samotného Krista, ako sme počuli v úryvku z Lukášovho evanjelia.

V dnešnej dobe sa hovorí a píše veľa o láske. No položme si otázku: O akej láske dnes počuť zo všetkých strán? O láske k človeku? Áno, aj o tej. O čom však počuť ešte častejšie, keď sa hovorí o láske? Veľmi často počuť o láske k peniazom, autám, domu, k záľubám, k televíznym seriálom, dobrému jedlu a tak ďalej. Možno by sa niekto spýtal či je láska k týmto veciam zlá. Určite zlá nie je, pravda za určitých podmienok. O ktoré podmienky sa jedná? O dve. Láska k týmto materiálnym veciam nesmie prevýšiť lásku k Bohu. A nie menej dôležitá je druhá podmienka. Tá hovorí, že láska k materiálnym veciam nemôže prevýšiť lásku k ľuďom. A keď sa teraz v zornom uhle týchto dvoch podmienok pozrieme na lásku, ako dnes o nej počuť a ako sa aj mnohokrát predstavuje sťaby v reklame, môžeme hodnotiť, aká láska sa v dnešnej dobe preferuje, aká láska sa žije. A tak vo vzťahu k peniazom väčšinou vidno vo svete mamonárstvo, vlastný prospech pre seba. K veciam ako auto, dom, biznis sa láska k nim mnohokrát javí ako túžba vyniknúť nad ostatných. Niekedy doslova neviazanosť na televízne seriály a mnohé iné zábavky, ktoré ani nemusia byť zlé, a ktorým podriaďujeme dôležitejšie skutočnosti sa prejavuje často iba ako záujem o seba a nezáujem pre potreby druhých. A mohli by sme pokračovať ďalej mnohými inými láskami, všelijako pokrivenými. Kde je teda problém doby? Tento problém charakterizovaný týmito pochybnými láskami je sebaláska, je teda v nás samých. Sebaláska nás kvári a spôsobuje toľko rán vo svete. Ľudia príliš často povyšujú materiálne veci nad Boha i človeka. Tu je koreň egoizmu, nechoty pomôcť, obetovať sa. My sami predsa mnohokrát pociťujeme túto nechotu, túto zahľadenosť do seba a nezáujem o potreby druhých, keď treba pomôcť. A ak Kristus hovorí: **„Ako chcete, aby ľudia robili vám, tak robte aj vy im“ (Lk 6,31)**, hovorí, že ak niekto obetoval čas, námahu a niekedy i imanie, aby nám pomohol, nemáme váhať a máme urobiť to isté preň, keď to od nás potrebuje. Poznali to už naši predkovia. O tom svedčí aj

staré známe porekadlo: „Ako sa do hory volá, tak sa z hory ozýva“. Ako Ty mne, tak i ja tebe. Keď si Ty pomohol mne, pomôžem aj ja Tebe a obetujem čas, námahu, a keď treba aj imanie. Kristus ešte ďalej hovorí: Ak robíte dobre tým, čo vám dobre robia, akúže máte zásluhu? Veď to isté robia aj hriešnici. Ale milujte svojich nepriateľov, dobre robte a nič za to nečakajte. Tak bude vaša odmena veľká a budete synmi Najvyššieho, lebo on je dobrý aj k nevďačným a zlým (*Porov. Lk 6,33-35*). Kristus predstavuje ešte dokonalejší stupeň lásky. A tak už nie niečo za niečo, už nie porekadlá: „Ako sa do hory volá....., ale obetujte a nič nežiadajte.“ Svet sa dá zmeniť k lepšiemu iba takto. Inak to bude iba obyčajná vypočítavosť, ktorá má blízko k prospechárstvu pre seba a nechote podriaďiť lásku k materiálnym veciam láske k človeku Bohu. Iba láska, ktorá dáva a nič nepýta prinesie ovocie každému už aj tu na zemi, avšak o to viac vo večnom živote. To je tá láska, o ktorej Pavol apoštol hovorí, že nikdy nepominie, láska ktorá je trpezlivá, dobrotivá, nezávidí, nevypína sa, nie je sebecká (*Porov. 1Kor 13,4-14*).

Takúto lásku vyprosujem pre vás i pre seba, aby sme Boha a človeka milovali viac ako všetko ostatné, aby už nebolo nechoty obetovať, keď treba, to čo je milé a bez váhania takéto obety prinášať, aby svet ozdravel aj pomocou takéhoto nášho svedectva lásky, kvôli ktorej Kristus obetoval seba samého.

Amen.